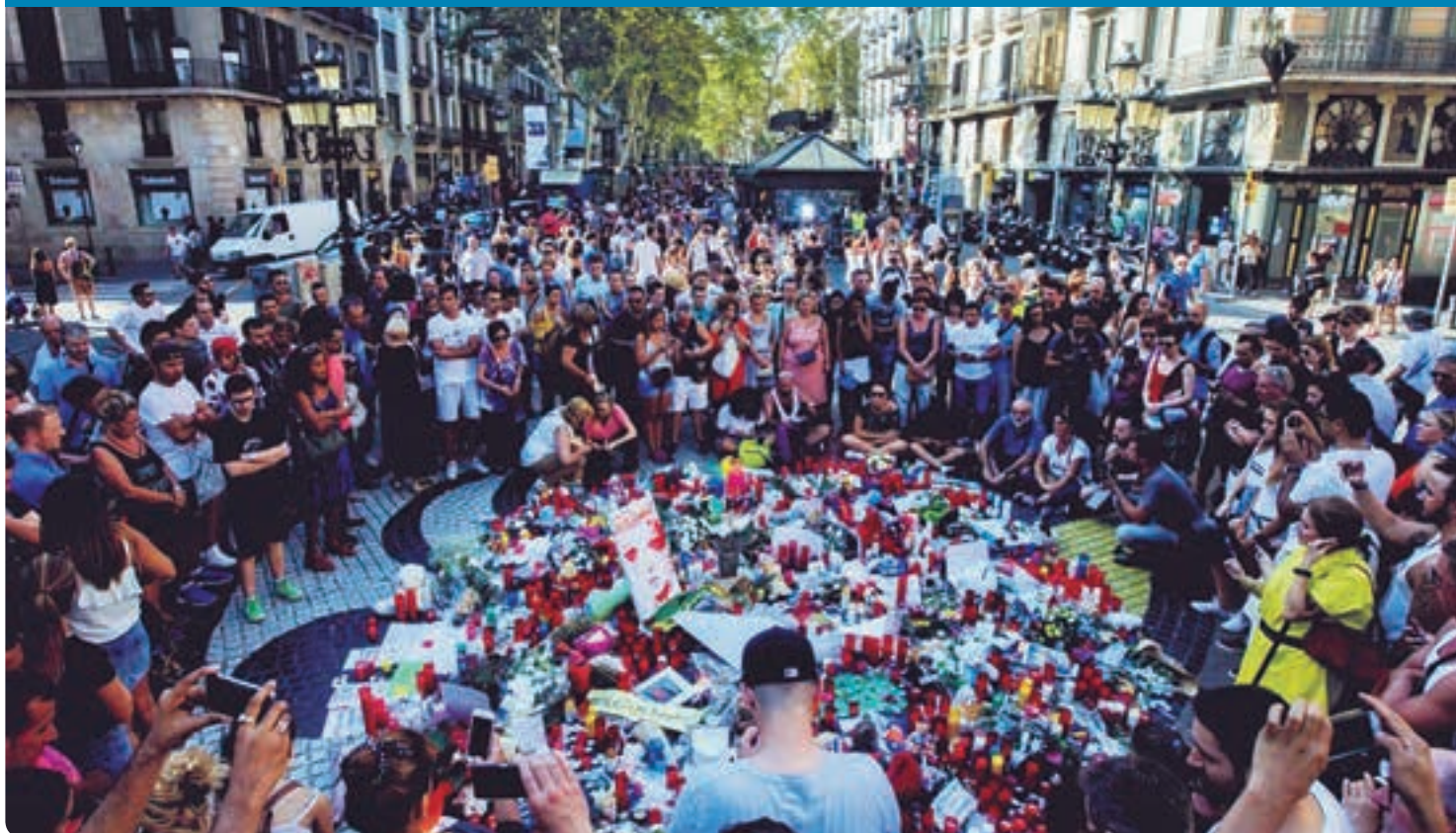

Full diocesà

27 d'agost del 2017

p5 —Mil anys d'absència de les monges a Sant Joan

p6 i p7 —Informe sobre la realitat dels paradisos fiscals

Preguem per la pau, no a la violència

Barcelona i Catalunya estan vivint grans moments de dolor. L'Església catalana s'afegeix a les mostres de suport, prega per les víctimes i condemna la violència.

La Conferència Episcopal Tarraconense ha fet un comunicat amb motiu de l'atemptat de Barcelona en el qual manifesta que: "Els bisbes de Catalunya se senten totalment consternats per les víctimes mortals, així com per les desenes de ferits, que ha causat el terrible atemptat terrorista d'aquest dijous dia 17 d'agost a la ciutat de Barcelona. Condemnen la barbàrie d'aquest atemptat, i el menyspreu que significa per la vida humana i la seva dignitat. Cap causa no justifica la violència ni la mort de ningú.

Els bisbes encomanen les víctimes mortals a la misericòrdia de Déu, i preguen intensament pels ferits, pels familiars i amics de tots els afectats, així com per tota l'arxidiòcesi de Barcelona, i els acompanyen solidàriament en el dolor per aquesta tragèdia que ha tingut lloc en una ciutat com Barcelona, sempre compromesa per la causa de la pau i de la justícia".

Per la seva banda des de l'entorn del papa Francesc manifesten que: "El Papa resa per les víctimes d'aquest atemptat i desitja expressar la seva proximitat a tot el poble espanyol, en particular als ferits i a les famílies de les víctimes".

«Quina profunditat i riquesa en la saviesa i el coneixement de Déu!»

Diumenge XXI durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor diu a Sobnà, cap del palau del rei: «Et faré caure del pedestal, et derrocaré del lloc que ocupes. Aquell dia cridaré el meu servent, Eljaquim, fill d'Helquies, el vestiré amb la roba que portes, li posaré les teves insígnies, li donaré l'autoritat que tens, i serà un pare per als habitants de Jerusalem i per als homes de Judà. Li posaré a l'espatlla la clau del palau de David: quan ell haurà obert, ningú no tancarà, i quan haurà tancat, ningú no podrà obrir. El fixaré com un clau en un indret segur, i serà un tron gloriós per a la família del seu pare.»

(22, 19-23)

Salm responsorial

El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor. (Salm 137)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Quina profunditat i riquesa en la saviesa i en el coneixement de Déu! Que en són d'incomprensibles els seus judicis i d'impenetrables els seus camins! Qui pot conèixer el pensament del Senyor? Qui l'ha assessorat com a conseller? Qui s'ha avançat mai a donar-li res perquè li ho pugui recompensar? Tot ve d'ell, passa per ell i s'encamina cap a ell. Glòria a ell per sempre, amén.

(11, 33-36)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és? Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista; altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes.» Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que sóc?» Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu.» Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meva Església, i les portes del reialme de la mort no li podran resistir. Et donaré les claus del regne del cel: tot allò que deslliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.» Després

prohibí severament als deixebles de dir a ningú que ell era el Messies.

(16, 13-20)

«Ell els diu: "I vosaltres, qui dieu que sóc? Simó Pere li contesta: "Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu"»

Es calcula que mouen la quantitat astronòmica de 10 bilions de dòlars

Jean Hakolimana, prev.

A Cesarea de Felip, Jesús pregunta als seus deixebles sobre l'opinió de la gent respecte a la seva persona i obra. Les respostes destaquen per la seva referència al passat, com era d'esperar: *Uns diuen que és Joan Baptista; altres, que és Elies; altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes*. De fet, els jueus creien que el do profètic era un de sol i que s'anava perfeccionant a través de figures individuals, les quals, però, participaven d'una mateixa unitat. En altres paraules, cada profeta devia ser una versió millorada de la precedent, una mena de reencarnació profètica. Per això no dubta a qualificar Jesús de Joan, tot i que aquest últim feia poc que havia estat assassinat per Herodes. L'aportació personal dels deixebles a aquest debat passa com sempre per Pere: *Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu*. El que desconcerta és la prohibició que Jesús fa als seus deixebles de dir a ningú que ell era el Messies. Fins i tot sembla entrar en contradicció amb la seva missió d'anunciar-lo fins als confins del món. Mirat de prop, Jesús ens recorda que hi ha un coneixement d'ell que és intransferible.

La fe no pot néixer sense predicació. Ara bé, per a créixer i madurar, es necessita un compromís personal, una experiència individual, una vivència íntima amb Jesús, quelcom que no es pot ni predicar ni transmetre. El problema de més d'un cristià, avui dia, és de quedar-se al nivell de la predicació i de l'escolta. Molts han sentit la predicació del Messies salvador, però els falta fer un pas per a experimentar en les seves vides aquesta salvació que, quan es tasta, tot ho canvia.

La imatge

Les claus de casa no les dones a qualsevol. Hi ha d'haver confiança, ja que deixes el destinatari davant la teva intimitat. No sols has d'assegurar que no et trairà i que executarà la tasca encomanada. Perquè casa meua és casa meua!

Més encara: hi ha d'haver complicitat i una comunitat d'intencions. Aquesta és la fe que Jesús obté del feble Pere. Ja sabem com va anar tot.

Lliurament de les claus a sant Pere (1481).
Perugino

Lit. hores: Setmana I

28 dilluns

—Sant Agustí, bisbe (354-430)
I Tessalonicencs 1,1-5.8b-10 /
Salm 149 / Mateu 23,13-22

29 dimarts

—Martiri de sant Joan Baptista
—Sant Adelf, bisbe
—Santa Joana Jugan, religiosa
(1792-1879)
I Tessalonicencs 2,1-8 / Salm 138 /
Marc 6,17-29

30 dimecres

—Sant Aduacte, màrtir (s.IV)
I Tessalonicencs 2,9-13 / Salm 138
/ Mateu 23,27-32

31 dijous

—Sant Ramon Nonat (1204-1240)
I Tessalonicencs 3,7-13 / Salm 89 /
Mateu 24,42-51

1 divendres

—Sant Lleir, bisbe (s.VI)
—Sant Gil, abat
I Tessalonicencs 4,1-8 / Salm 96 /
Mateu 25,1-13

2 dissabte

—Sant Antolí, màrtir (s.III)
—Sant Armand, màrtir (s.XVI)
I Tessalonicencs 4,9-11 / Salm 97 /
Mateu 25,14-30

3 diumenge XXII de durant l'any / Cicle A

—Sant Gregori, el Gran, papa i doctor
de l'Església (540-604)
—Sant Règul, bisbe
Jeremies 20,7-9 / Salm 62 / Romans
12,1-2 / Mateu 16,21-27

4 –notícies del bisbat

Reunió de preveres ruandesos

Com ja va esdevenint una tradició, durant el mes de juliol va tenir lloc la trobada anual dels sacerdots naturals de Ruanda que realitzen tasques pastorals al nostre bisbat.

Enguany va tenir lloc a Sant Hilari Sacalm i l'eucaristia va ser presidida pel bisbe Romà, en escaiença, a més, del centenari de l'ordenació del primer sacerdot ruandès.

Participades colònies diocesanes

A principis del mes de juliol va tenir lloc una nova edició de les colònies diocesanes «Aventura't», que van tenir lloc a la casa de colònies l'Aliberch de Santa Eulàlia de Riu-primer.

Amb molt d'entusiasme, desenes de nois i noies hi van participar en dos grups: un de joves de 13 a 17 anys i un d'infants de 8 a 12 anys.

Igualada i Manresa a l'Ibercamp 2017

Un bon grup d'escoltes de les associacions d'escoltes d'Europa de les parròquies de la Sagrada Família d'Igualada i de Sant Josep de Manresa van participar a finals de juliol en l'Ibercamp 2017.

Fou un supercampament d'estiu, que va tenir lloc a Cantàbria i va reunir uns sis-cents membres d'aquesta associació.

Mil·lenari de l'extinció del monacat femení a Sant Joan de les Abadesses

«Mil anys d'absència»

Enguany es compleixen mil anys de l'emissió de la butlla del papa Benet VIII de 26 de gener de 1017 per la qual s'extingí el monestir de Sant Joan de les Abadesses, el primer cenobi femení dels comtats catalans.

Amb motiu d'aquest destacat aniversari, la Junta del Monestir de Sant Joan de les Abadesses i el Servei d'Arxius de la Federació Catalana de Monges Benedictines, hereus de la memòria històrica d'aquesta comunitat, han endegat el present projecte amb la voluntat de commemorar els fets i continuar avançant en l'estudi d'aquest monestir femení, de la vida monàstica femenina altmedieval i de les dones que en formaren part.

El dia 13 de juny la parròquia de Sant Joan de les Abadesses va convidar les tres comunitats de monges benedictines de Catalunya (Sant Pere de les Puel·les, Sant Daniel de Girona i Sant Benet de Montserrat) a celebrar aquest mil·lenari. Fou una jornada en què es va reviuire la presència del testimoni del monacat femení a Sant Joan de les Abadesses a través d'una celebració litúrgica i d'un dinar de germanor.

Entre els actes destacats d'aquest any, a més del concert de diumenge vinent, hi haurà una jornada d'estudi i divulgació el pròxim 7 d'octubre; durant el novembre es divulgarà el mil·lenari a les escoles, on els infants i joves coneixeran una reli-

giosa benedictina; i durant el 2018 s'editarà una monografia, amb els materials de la jornada d'estudi i divulgació.

A més hi haurà una renovació de les visites guiades al monestir, una exposició fotogràfica sobre el procés de restauració del volums del segle XV, es farà un estudi i divulgació dels elements arquitectònics del subsòl del cenobi, hi haurà una exposició temporal titulada *Abadesses 1000*, es reeditarà el llibre infantil *Petita història d'Emma de Barcelona* i hi haurà un cicle de conferències divulgatives.

Audició "Sponsa Christi"

L'església del monestir de Sant Joan de les Abadesses acollirà, dijous vinent dia 31 a les 8 de la tarda, mil anys més tard, un dels moments de més joia d'una comunitat monàstica: la vestició i professió d'una nova monja. L'audició "Sponsa Christi" recrea, a través del gest i la música, les cerimònies de vestició i professió que les monges benedictines de Catalunya duïen a terme en el moment d'entrar a la comunitat, tal i com la mateixa Regla de Sant Benet contempla des del segle VI. "Sponsa Christi" forma part del projecte "Cants des del claustre", un projecte de recuperació del patrimoni musical de les benedictines de Catalunya.

Les activitats delictives que amaguen els paradisos fiscals (I)

Luis Zurdo Jimeno (*)

En primer lloc, hem d'indicar quin és l'origen del terme «paradís fiscal». Prové d'una mala traducció de l'original en anglès *Tax Haven*. En efecte, el mot *Haven* (cau, refugi) es va confondre amb *Heaven*, que vol dir cel, paradís.

Veiem, per tant, que l'error de traducció al castellà o català ha desviat el sentit original amb què es designen (en anglès) els territoris on van a parar enormes quantitats de diners a fi d'evadir els impostos a què estarien sotmesos en els seus països d'origen.

Com que el binomi «paradisos fiscals» ha calat profundament en la societat, segurament ja deu ser tard per a canviar el seu ús pel més ajustat de refugis fiscals. Tanmateix, això no significa que quan llegim o escoltem qualsevol cosa sobre els paradisos fiscals no tinguem clar el que en realitat són: autèntics caus on amagen els diners les empreses i els individus que de manera insolidària pretenen no pagar o pagar una quantitat ridículament baixa en els seus impostos. Pretenen escapar-se de la contribució solidària a què estan obligats moralment i legalment pels seus respectius països.

Inevitablement ens ve a la memòria el que en el segle XVIII feien els pirates amb el producte dels seus robatoris: els guardaven en refugis a les illes del Carib i, quina casualitat, la major part dels paradisos fiscals se situen en diverses illes d'aquesta mateixa zona geogràfica.

D'on procedeixen els diners que es refugien en aquests paradisos? De la comissió de tot tipus de delictes, aquesta és la resposta immediata: tràfic de drogues i armes, corrupció, negocis amb pagament amb «diners negres» i també la part de diners i altres actius financers que s'han obtingut de forma legal per empreses i individus però pels quals no es volen pagar els impostos que legalment haurien de pagar en els països en què s'ha realitzat l'activitat que ha provocat els beneficis.

Blangueig i corrupció

Tots ells pretenen una cosa: blanquejar els diners perquè torni al circuit econòmic després de «perdre el rastre» del

Es calcula que mouen la quantitat astronòmica de 10 bilions de dòlars

seu origen a través d'infinites transaccions entre empreses pantalla (sense cap activitat econòmica) amb l'ús de facturacions falses.

Però el blanqueig no és l'única activitat delictiva. La part dels diners que no es tornen al circuit econòmic una vegada blanquejat, es queda en el paradís fiscal per ser invertits moltes vegades en activitats criminals: tràfic d'armes i de drogues, tràfic de dones i nens amb finalitats de prostitució, activitats de la màfia i altres activitats del crim organitzat.

És possible dimensionar el volum d'aquesta activitat? Sembla molt difícil o impossible, per la naturalesa oculta d'aquest tràfic financer a través d'empreses pantalla que figuren a noms de testaferrons (persones que presenten el seu nom per figurar en aquest tipus d'empreses a canvi d'una quantitat de diners). Tanmateix, sí que s'han fet estudis estimatius que parlen d'una xifra de 10 bilions de dòlars.

Els papers de Panamà

El dia 3 d'abril del 2016 es va publicar per un consorci de periodistes el que s'han conegut com els «Papers de Panamà». Aquests papers són el producte d'una filtració que va rebre el periodista Bastian Obermayer (del rotatiu

germànic *Süddeutsche Zeitung*) provinent d'una persona que s'identificava com a John Doe, que exigia uns mitjans completament segurs per al seu enviament donada la transcendència del contingut. Una vegada es va assegurar la confidencialitat de la informació i es va rebre en el diari alemany, es va apreciar que la magnitud de les dades rebudes era tal (més d'11 milions de documents) i de caràcter global (afectava més de 150 països) que van decidir compartir la informació amb més periodistes i periòdics.

Per tot això es va constituir el Consorci Internacional de Periodistes d'Investigació, format per uns 400 professionals de 70 països. Tots ells es van dedicar a l'anàlisi (que va durar nou mesos) de la informació sota un estricte compromís de no publicar res fins a una data convinguda, en què tots revelarien a l'uníson la informació rellevant per a cada país. Aquesta va ser el 3 d'abril de 2016, una data que el Fòrum Social Mundial en la seva darrera reunió a Mont-real ha proposat com el Dia Mundial de la lluita contra els Paradisos Fiscals.

(*). Membre de Justícia i Pau. Article publicat a la revista dels Missioners Xaverians

La Pel·lícula

La decisión del Rey

Dirigida per Erik Poppe

Noruega, 2016

Intèrprets: Jesper Christensen i Anders Baasmo Christiansen.

Gènere: Bèl·lic - històric.

No recomanada a menors de 7 anys.

La pel·lícula recull un episodi que va viure Noruega, durant la Segona Guerra Mundial, una vegada va ser ocupada per l'Alemanya nazi.

Presenta la decisió del rei davant el posicionament, a favor o en contra, dels alemanys. Serà una decisió que posarà en joc la seva consciència i que ajuda a reflexionar l'espectador quan sembla que no hi ha una altra sortida.

Ha estat candidata a l'Òscar i compta amb un notable guió, unes bones interpretacions i una realització acurada.

La pregària i la paraula oportuna dels pares

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'escaiença de la memòria de santa Mònica, mare de sant Agustí, és una bona ocasió per a recordar-nos la importància de la pregària dels pares pels seus fills i del seu testimoniatge amb la paraula oportuna. Sabem que santa Mònica va «lluitar» força pel seu fill: el prevenia dels perills en què podia caure, de vegades amb paraules clares i fortes i, d'altres, amb paraules més suaus per tal d'aconseguir l'objectiu d'una vida sana i virtuosa; però per damunt de tot el que feia era pregar per ell i recordar-lo dia i nit davant el Senyor. Al final de la seva vida, pressentint la seva mort digué a Agustí: «Només hi ha una cosa que em feia desitjar de romandre una mica més en aquesta vida: era veure't cristià i catòlic abans de morir. I el meu Déu m'ha concedit abundantíssimament aquesta gràcia. Ja veig com menysprees la felicitat terrenal, veig que et lliures al servei de Déu. Què faig, doncs, en aquest món?»

En molts pares i mares, en molts avis i àvies, hi ha el dolor perquè els seus fills o néts s'han apartat de la vida cristiana i alguns, àdhuc, ni porten a les fonts de la vida, que és el baptisme, els seus fills. Aquest dolor el comparteix també la mateixa Església, que és mare, i sent com els seus fills abandonen el sender de la vida, anant per camins que, allunyant-se de Déu, porten a la buidor, la tristesa, l'aïllament (cf. Francesc, EG, 1).

En aquesta tessitura, l'únic que resta és, a imitació de santa Mònica, pregar i patir. El qui estima pateix. El qui estima, en quant vol el bé de la persona estimada, no deixa de maldar en el seu cor a fi que aquesta ho aconseguixi. La font de l'amor que s'expressa en el sofriment és Déu mateix. *Tant ha estimat Déu el món, que ha enviat al seu Fill únic*, ens diu Jesús (Jn 3,16). I ja sabem quin és aquest lliurament!

Sant Agustí i Santa Mònica al port d'Òstia, d'Ary Shcaffer

Pregar pels fills, pels néts, des del cor que pateix perquè estima, és el millor que podem fer. Pregar, però, amb la confiança que Déu és més pare i mare dels nostres fills i néts que no pas el pare i la mare. Pregar, també, amb la certesa que no hi ha cap pregària, cap llàgrima del pare i de la mare, de l'avi o de l'àvia, que es perdi en el cor de Déu: en el moment oportú donarà fruit.

Pregar i testimoniar amb els fets i la paraula oportuna. Hem de demanar a l'Esperit Sant la seva llum per a trobar sempre la saviesa del silenci i la paraula, del gest i l'acció que ajudin els qui estimem a retrobar el camí de la vida, que no és pas altre que el trobament amb Crist.

